

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 246.335 van 6 december 2019

in de zaak A. 226.703/X-17.376

In zake : 1. Maurice HELSEN
 2. André VERMOSEN
 3. Annitta LEENAERTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Liesbeth Peeters
 kantoor houdend te 2500 Lier
 Vismarkt 37
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE BERLAAR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

Verzoeksters in tussenkomst :

1. de NV CIRIL
2. de NV DEMOCO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wouter Moonen en Sarah Jacobs
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 september 2019, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Berlaar van 18 september 2018 waarbij “[h]et tracé en de aanleg van de wegenis en het openbaar domein in de Schoolstraat en de Markt, zoals

voorzien op de bouwplannen gevoegd bij de omgevingsvergunningsaanvraag OMG/SHE/0037, worden goedgekeurd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 november 2019.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liesbeth Peeters, die verschijnt voor verzoekers, advocaat Lieven Henckens, die *loco* advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verwerende partij en advocaten Jorien Bloemen en Wouter Moonen verschijnen voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 1 juni 2018 dient de tijdelijke handelsvennootschap DMI Vastgoed - Democo bij het gemeentebestuur van de gemeente Berlaar een aanvraag voor een omgevingsvergunning in.

Die aanvraag omvat de volgende stedenbouwkundige handelingen:

- het slopen van de panden op de percelen gelegen te 2590 Berlaar, Schoolstraat 14-26-28 met als kadastrale omschrijving 1° afdeling, sectie D, nummers 15C, 25T, 25V, 40Y2, 8D2, 9D en 9F (voornamelijk: bestaande school en haar bijgebouwen, containers,...), van de bestaande elektriciteitscabine in de Schoolstraat en de woning Markt 90, van de bijgebouwen Markt 1, 2, 3 en 91;
- de nieuwbouw van een administratief centrum, de nieuwbouw van 13 appartementen, de nieuwbouw van een elektriciteitscabine voor Eandis, de verbouwing van de bestaande brandweerkazerne tot 2 appartementen en de aanleg van de site met onder andere een boven- en ondergrondse parking met een totaalcapaciteit van 99 parkeerplaatsen, op de percelen gelegen te 2590 Berlaar, Schoolstraat 12-14-26-28 en Markt 1-2-3-90-91, met als kadastrale omschrijving 1° afdeling, sectie D, nummers 15C, 25T, 25V, 40Y2, 8D2, 9D en 9F.

3.2. Op 18 september 2018 neemt de gemeenteraad van de gemeente Berlaar de volgende beslissing:

“Het tracé en de aanleg van de wegenis en het openbaar domein in de Schoolstraat en de Markt, zoals voorzien op de bouwplannen gevoegd bij de omgevingsvergunningsaanvraag OMG/SHE/0037, worden goedgekeurd.”

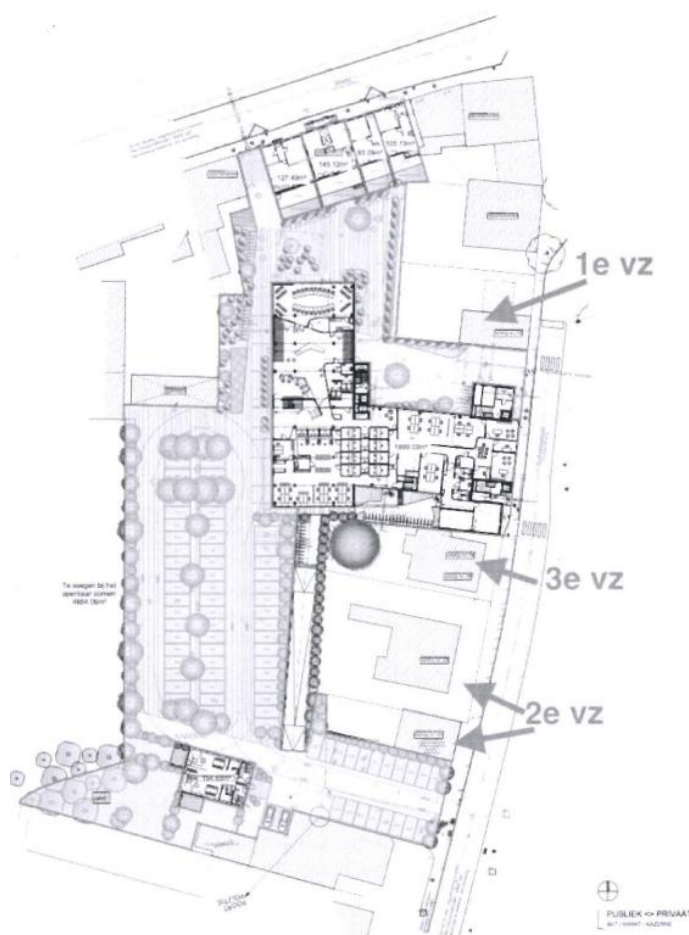
Dit is de bestreden beslissing.

3.3. Op 25 oktober 2018 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlaar de gevraagde omgevingsvergunning. Op 25 juli 2019 verleent de deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen (hierna: de deputatie) na bestuurlijk beroep de omgevingsvergunning onder voorwaarden.

3.4. Tegen voormeld deputatiebesluit van 25 juli 2019 hebben verzoekers op 26 augustus 2019 een beroep tot nietigverklaring en een vordering

tot schorsing bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen ingediend (zaak 1819/RvVb/1013/SA).

3.5. Eerste verzoeker is eigenaar en bewoner van een woning gelegen aan de Schoolstraat nr. 10 te Berlaar. Tweede verzoeker is bewoner van de woning gelegen aan de Schoolstraat nr. 20 en is vruchtgebruiker van de woning gelegen aan de Schoolstraat nr. 24. Derde verzoekster woont in de woning gelegen aan de Schoolstraat nr. 16. Verzoekers situeren hun woning als volgt ten opzichte van het bij het bestreden besluit gevoegde plan:

IV. Tussenkomst

4.1. Met een op 9 oktober 2019 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift vragen de nv Ciril (voorheen Demi Vastgoed) en de nv Democo om in het geding te mogen tussenkomen.

4.2. Gelet op het accessoir karakter van een schorsingsvordering, kan een verzoek tot tussenkomst in de schorsingsprocedure niet toegelaten worden wanneer een verzoek tot tussenkomst in de annulatieprocedure niet werd ingediend en, vanwege artikel 2, § 1, eerste lid, van het algemeen procedurereglement ook niet meer ontvankelijk kan worden ingediend, en er geen omstandigheid wordt ingeroepen die het gebrek aan een verzoek tot tussenkomst in de annulatieprocedure kan rechtvaardigen.

4.3. Op 14 december 2018 heeft de griffie aan de tijdelijke handelsvennootschap DMI Vastgoed - Democo een afschrift van het verzoekschrift houdende het verzoek tot nietigverklaring betekend, waarbij op de mogelijkheid om een verzoek tot tussenkomst in te dienen werd gewezen.

4.4. Ter terechtzitting stellen de tot tussenkomst verzoekende partijen niet in de annulatieprocedure te zijn tussengekomen omdat zij er toentertijd nog niet zeker van waren dat de hen verleende omgevingsvergunning definitief was. Zij stellen daarvan pas sedert 25 juli 2019 zeker te zijn. Op die datum heeft de deputatie hen na bestuurlijk beroep een omgevingsvergunning verleend (zie randnummer 3.3).

4.5. De voormelde uitleg vermag het gebrek aan een verzoek tot tussenkomst in het annulatieberoep tegen de huidige bestreden beslissing niet te rechtvaardigen. De huidige bestreden beslissing betreft immers de beslissing die de gemeenteraad over de zaak van de wegen heeft genomen. Zonder deze beslissing is het project van de tot tussenkomst verzoekende partijen niet vergunbaar. Een beroep tot vernietiging ertegen belangt de tussenkomende partijen hoe dan ook aan, ongeacht of zij van het definitief karakter van de hen

verleende omgevingsvergunning zeker zijn. Overigens hebben verzoekers tegen de omgevingsvergunning van 25 juli 2019 bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing ingediend (zie randnummer 3.4), zodat het lot van de omgevingsvergunning nog steeds onzeker is.

4.6. In de gegeven omstandigheden is het verzoek van de nv Ciril en de nv Democo tot tussenkomst in de schorsingsprocedure onontvankelijk.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

De aangevoerde spoedeisendheid

6. Verzoekers wijzen erop dat de deputatie op 25 juli 2019 een omgevingsvergunning heeft verleend. Om reden dat de deputatie “ter verantwoording van de motivering met betrekking tot het mobiliteitsaspect” op de bestreden beslissing steunt, vorderen zij “thans ook de schorsing van de huidige bestreden beslissing”. Aangezien het volgens verzoekers “essentieel is om te weten of de huidige bestreden beslissing een rechtmatige motivering kan vormen voor de omgevingsvergunning dd. 25 juli 2019”, is het volgens verzoekers “essentieel” dat de Raad van State “zich uitspreekt over de al dan niet uitvoerbaarheid van deze beslissing alvorens dat de verwerende partij en de overige vergunninghouders aan de uitvoering van de vergunning dd. 25 juli 2019 zouden beginnen”.

Uit verschillende persartikels leiden verzoekers af dat “de verwerende partij en de overige vergunninghouders van plan zijn om de omgevingsvergunning uit te voeren”. De burgemeester laat in een recent persartikel optekenen “dat hij in januari 2020 met de [kwestieuze] werken zal starten”. In een eerder persartikel “liet de burgemeester optekenen dat de werken zelfs in 2019 nog zouden starten”. Aangezien de doorlooptijd voor een annulatieprocedure gemiddeld twee jaar bedraagt, dringt een schorsing zich volgens verzoekers op.

Beoordeling

7.1. Het komt er voor een verzoeker die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van concrete feiten. Dit houdt in dat het aan de verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor hem persoonlijk veroorzaken.

Het volstaat niet te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

In beginsel kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen over de spoedeisendheid in het verzoekschrift of de daarbij gevoegde stukken werd uiteengezet en gestaafd.

7.2. Verzoekers menen dat het “essentieel is om te weten of de huidige bestreden beslissing een rechtmatige motivering kan vormen voor de omgevingsvergunning dd. 25 juli 2019”. Zij geven in hun uiteenzetting evenwel niet aan welke nadelige gevolgen zij ingevolge de bestreden beslissing concreet vrezen te zullen ondervinden. Welke gevolgen het wegentracé en de

verkeersafwikkeling waarin de bestreden beslissing voorziet voor hen persoonlijk kunnen hebben, brengen zij in hun uiteenzetting niet ter sprake.

7.3. Verzoekers overtuigen aldus niet van de vereiste spoedeisendheid van hun vordering.

VII. Besluit

8. Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan ten minste één van de twee cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Ciril en de nv Democo tot tussenkomst wordt verworpen.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De nv Ciril en de nv Democo worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 300 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes december tweeduizend negentien, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Stephan De Taeye